

Betænkning afgivet af Det Enerkipolitiske Udvalg den 11. maj 2005

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af lov om CO₂-kvoter

(Anvendelse af kreditter i kvoteordningen)

[af transport- og energiministeren (Flemming Hansen)]

1. Ændringsforslag

Der er stillet 4 ændringsforslag til lovforslaget. Transport- og energiministeren har stillet ændringsforslag nr. 4. Socialdemokratiets, Det Radikale Venstres og Socialistisk Folkepartis medlemmer af udvalget har stillet ændringsforslag nr. 1-3.

2. Udvalgsarbejdet

Lovforslaget blev fremsat den 2. marts 2005 og var til 1. behandling den 12. april 2005. Lovforslaget blev efter 1. behandling henvist til behandling i Det Enerkipolitiske Udvalg.

Møder

Udvalget har behandlet lovforslaget i 4 møder.

Tidligere behandling og høring

Lovforslaget er en genfremsættelse af lovforslag nr. L 139 fra folketingsåret 2004-05, 1. samling. Udvalget har fået omdelt det materiale, der forelå i forbindelse med behandlingen af L 139, herunder de høringssvar, som økonomi- og erhvervsministeren sendte til udvalget.

Et udkast til lovforslag nr. L 139 havde inden fremsættelsen været sendt i høring, og økonomi- og erhvervsministeren sendte den 5. november 2004 dette udkast til udvalget, jf. folketingsåret 2004-05, 1. samling, alm. del – bilag 49.

Spørgsmål

Udvalget har stillet 17 spørgsmål til transport- og energiministeren til skriftlig besvarelse, som denne har besvaret. Nogle af udvalgets spørgsmål og transport- og energiministerens svar herpå er optrykt som bilag 2 til betænkningen.

3. Indstillinger og politiske bemærkninger

Et *flertal* i udvalget (V, DF og KF) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med det af transport- og energiministeren stillede ændringsforslag.

Et *mindretal* i udvalget (S, RV og SF) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de stillede ændringsforslag.

EU's kvotedirektiv kunne efter mindretallets opfattelse være et effektivt instrument til at sikre en målrettet gennemførelse af EU-15's samlede reduktionsforpligtelse på 8 pct. Desværre har EU med

regeringens støtte vedtaget det såkaldte linkingdirektiv uden at sætte nogen fast grænse for, hvor stor en del af forpligtelserne der skal opfyldes i EU. Hermed punkterer man den samlede reduktionsforpligtelse ved at gøre det muligt at opfylde sin forpligtelse ved at købe billige kreditter uden for EU hos andre lande, der har reduktionsforpligtelser (JI-projekter), eller i udviklingslande, der ikke er forpligtede til at reducere emissionen af drivhusgasser (CDM-projekter). Herved udsættes de nødvendige reduktioner af drivhusgasser i EU til kommende budgetperioder, som endnu ikke er fastlagt.

Teknologioverførsel fra velstillede lande er nødvendig, hvis alle skal have adgang til energi. Mindretallet støtter teknologioverførsel af høj kvalitet. Det er nødvendigt at omlægge energiproduktionen til vedvarende energikilder for at gøre den bæredygtig, ligesom energibesparelser bør være et centralt element i enhver energi- og klimapolitik. Mindretallet foreslår, at danske virksomheder skal overholde kvalitetskrav til de projekter, der opnår kreditter, og har derfor stillet ændringsforslag om, at de danske regler for opnåelse af kreditter i udlandet som et minimum skal overholde betingelserne i WWF's Gold Standard. Miljøministeren har oplyst, at et enkelt af statens projekter ikke lever op til WWF's Gold Standard, nemlig reduktion af emissionen af drivhusgassen lattergas fra en gødningsfabrik. Mindretallet opfordrer regeringen til at overholde retningslinjerne i Gold Standard, når der fremover aftales projekter, der skal krediteres det danske CO₂-regnskab. Herved sikres de samme høje standarder for staten og de kvotebelagte virksomheder. Mindretallet foreslår samtidig, at regeringen arbejder for at gøre Gold Standard til et fælles EU-kvalitetskrav.

Mindretallet har endvidere stillet ændringsforslag om, at Danmark maksimalt kan købe kreditter i udlandet svarende til 20 pct. af Danmarks reduktionsforpligtelse i første Kyotoperiode. Dette svarer til de ekstra 5 mio. t, der skyldes valget af 1990 som referenceår for de internationale reduktioner. Danmark bidrager til EU's reduktionsforpligtelse gennem den nationale reduktionsforpligtelse på 21 pct. af udledningen i 1990 i perioden 2008-12. Danmarks reduktionsforpligtelse skal bl.a. ses i lyset af, at Danmark målt i emission pr. indbygger er blandt de mest forurenende lande i verden og absolut storforurenere i Europa, jf. besvarelsen af spørgsmål 16.

Et *andet mindretal* i udvalget (EL) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling. Mindretallet kan stemme for de stillede ændringsforslag.

Tjóðveldisflokkurinn, Inuit Ataqatigiit, Siumut og Fólkaflokkurinn var på tidspunktet for betænkningens afgivelse ikke repræsenteret med medlemmer i udvalget og havde dermed ikke adgang til at komme med indstillinger eller politiske udtalelser i betænkningen.

En oversigt over Folketingets sammensætning er optrykt i betænkningen.

4. Ændringsforslag med bemærkninger

Æ n d r i n g s f o r s l a g

Af et *mindretal* (S, RV og SF), tiltrådt af et *mindretal* (EL):

Til § 1

1) I det under *nr. 17* foreslåede § 26 a, *stk. 1*, indsættes som 2. *pkt*:

»En driftsleder kan årligt højst anvende kreditter svarende til 20 pct. af forpligtelsen efter bestemmelsen i § 26, *stk. 1* eller 2.«

[Fastlæggelse af et loft på 20 pct. for anvendelse af kreditter]

2) I det under *nr. 17* foreslåede § 26 a, stk. 2, indsættes efter »stk. 3-4,«: »stk. 6,«.

[Konsekvensændring som følge af kravet om Gold Standard i stk. 6]

3) I den under *nr. 17* foreslåede § 26 a indsættes efter stk. 5 som nyt stykke:

»Stk. 6. CDM- og JI-kreditter kan kun anvendes til opfyldelse af forpligtelsen i § 26, stk. 1 eller 2, såfremt projektet bag kreditterne opfylder kriterierne for Gold Standard. Ved Gold Standard forstås de standarder og miljømæssige krav, som er opstillet på initiativ af WWF Verdensnaturfonden som anbefalelsesværdige for CDM og JI-projekter. Efter forudgående forelæggelse for et af Folketinget nedsat udvalg kan miljøministeren dog godkende anvendelsen af kreditter, som ikke fuldt ud opfylder kriterierne for Gold Standard, såfremt det skønnes, at projektet bag disse på en miljømæssig forsvarlig og effektiv måde begrænser udslippet af drivhusgasser.«

Stk. 6 bliver herefter stk. 7.

[Begrænsning af kreditter til dem, som opfylder Gold Standard]

Af transport- og energiministeren, tiltrådt af udvalget:

Til § 2

4) I stk. 2 ændres datoen »den 1. maj 2005« til: »den 1. juli 2005«.

[Ændring af dato som konsekvens af genfremsættelse af lovforslaget]

B e m æ r k n i n g e r

Til nr. 1

Ændringsdirektivet, som implementeres med lovforslaget, indeholder en bestemmelse om, at der fra 2008 skal fastlægges et nationalt loft for produktionsenhedernes anvendelse af projektkreditter under kvoteordningen. Med ændringsforslaget sikres, at der allerede nu fastlægges et loft for, hvor mange kreditter de enkelte driftsledere kan anvende ved opfyldelse af deres forpligtelser efter lovens § 26, stk. 1 og 2. Efter ændringsforslaget fastsættes dette loft til 20 pct. Ændringsforslaget indebærer, at driftslederen højst kan anvende én CDM- eller JI-kredit for hver 4 CO₂-kvoter, som anvendes til dækning af udledningerne.

Da JI-kreditter først kan anvendes fra 2008, vil forslaget i 1. periode kun have betydning for anvendelsen af CDM-kreditter.

Til nr. 2

Ændringsforslaget er en konsekvens af, at reglen om Gold Standard indsættes som et nyt stk. 6, jf. ændringsforslag nr. 3.

Til nr. 3

Med ændringsforslaget sikres, at de kreditter, som anvendes af driftslederne til opfyldelse af CO₂-forpligtelserne, som altovervejende hovedregel skal opfylde de kriterier, som er udviklet på initiativ af WWF Verdensnaturfonden, og som af en række ngo'er støttes som anbefalelsesværdige for CDM- og JI-projekter.

Kravet indebærer, at det som udgangspunkt kun er vedvarende energiprojekter og projekter for energibesparelser, som kan udløse kreditter, der kan anvendes.

Der kan imidlertid være behov for, at enkelte andre projektkreditter tillades anvendt, idet projekterne bag disse på en miljømæssig forsvarlig og effektiv måde begrænser udledningen af drivhusgasser. Som eksempel herpå kan nævnes begrænsning af lattergasemissioner fra landbrugssektoren, herunder fra produktion af gødning. Efter ændringsforslaget får miljøministeren derfor mulighed for at godkende anvendelsen af sådanne kreditter efter forudgående forelæggelse for et af Folketinget nedsat udvalg.

Til nr. 4

Ved genfremsættelsen af lovforslaget blev datoen for ikrafttrædelsen ændret fra den 1. maj 2005 til den 1. juli 2005, jf. § 2, stk. 1, og lovforslagets almindelige bemærkninger. Ved en fejltagelse blev denne ændring ikke konsekvensrettet i lovforslagets § 2, stk. 2. Ændringsforslaget rette op på dette forhold.

Joan Erlandsen (V) Eyvind Vesselbo (V) fmd. Jens Kirk (V) Lars Christian Lilleholt (V)

Ellen Trane Nørby (V) Tina Petersen (DF) Hans Kristian Skibby (DF)

Charlotte Dyremose (KF) Christian Wedell-Neergaard (KF) Arne Toft (S) Kim Mortensen (S)

Jens Christian Lund (S) Niels Sindal (S) Torben Hansen (S) Johs. Poulsen (RV)

Anne Grete Holmsgaard (SF) nfmd. Per Clausen (EL)

Tjóðveldisflokkurinn, Inuit Ataqatigiit, Siumut og Fólkaflokkurinn havde ikke medlemmer i udvalget.

Folketingets sammensætning

Venstre, Danmarks Liberale Parti (V)	52	Enhedslisten (EL)	6
Socialdemokratiet (S)	47	Tjóðveldisflokkurinn (TF)	1
Dansk Folkeparti (DF)	24	Inuit Ataqatigiit (IA)	1
Det Konservative Folkeparti (KF)	18	Siumut (SIU)	1
Det Radikale Venstre (RV)	17	Fólkaflokkurinn (FF)	1
Socialistisk Folkeparti (SF)	11		

Oversigt over bilag vedrørende L 119**Bilagsnr. Titel**

- 1 Meddelelse om materiale, der forelå i forbindelse med behandlingen af L 139 i folketingsåret 2004-05, 1. samling
- 2 Tidsplan for udvalgets behandling af lovforslaget
- 3 1. udkast til betænkning
- 4 Ændringsforslag fra transport- og energiministeren
- 5 Revideret tidsplan for udvalgets behandling af lovforslaget
- 6 2. udkast til betænkning

Oversigt over spørgsmål og svar vedrørende L 119**Spm.nr. Titel**

- 1 Spm. om miljøministerens fastsættelse af regler om tildeling, beholdning, overdragelse og annullering af kvoter og kreditter i forbindelse med CO₂, til transport- og energiministeren, og ministerens svar herpå
- 2 Spm. om, hvorfor Miljø- og Planlægningsudvalget og Det Energipolitiske Udvalg ikke fortsat er med som beslutningstagere ved fastsættelse af regler, til transport- og energiministeren, og ministerens svar herpå
- 3 Spm. om, hvorvidt registreringen af så vigtige virksomhedsoplysninger kan oplyses til offentligheden, eller om dette bryder med persondataloven, til transport- og energiministeren, og ministerens svar herpå
- 4 Spm. om, hvor regeringen forestiller sig, at loftet for anvendelse af kreditter skal ligge, når det – som det fremgår af lovforslaget – skal fastlægges i forbindelse med fastlæggelsen af kvotetildelingen for perioden 2008-12, til transport- og energiministeren, og ministerens svar herpå
- 5 Spm., om ministeren ikke mener, at ånden i Kyotoaftalen er, at kreditter kun skal benyttes som et supplement til de eksisterende CO₂-kvoter, til transport- og energiministeren, og ministerens svar herpå
- 6 Spm., om ministeren er indstillet på at sikre, at 75 pct. af Danmarks CO₂-reduktionsforpligtelse foretages gennem indenlandske initiativer, til transport- og energiministeren, og ministerens svar herpå
- 7 Spm. om, hvilke kontrakter om JI- eller CDM-projekter der er indgået eller er under forhandling af danske virksomheder, til transport- og energiministeren, og ministerens svar herpå
- 8 Spm. om, hvilke af disse projekter der opfylder kriterierne i kvalitetsgarantien »Gold Standard«, til transport- og energiministeren, og mi-

nisterens svar herpå

- 9 Spm., om ministeren vil fremsende en opdateret liste over statslige CDM- og JI-projekter samt oplyse, hvilke der opfylder kvalitetskriterierne i »Gold Standard«, til transport- og energiministeren, og ministerens svar herpå
- 10 Spm. om, hvilke JI-projekttyper der vil kunne iværksættes i Danmark, og om ministeren vil oplyse kriterierne herfor, til transport- og energiministeren, og ministerens svar herpå
- 11 Spm., om ministeren – eventuelt gennem en udtalelse i udvalgets betænkning – vil tilkendegive, at den danske godkendelsesordning, som vil blive udarbejdet af Miljøministeriet, vil være i overensstemmelse med principperne i »Gold Standard«, til transport- og energiministeren, og ministerens svar herpå
- 12 Spm. om, hvordan regeringen fortolker supplementaritetsprincippet i Kyotoprotokollen, og om regeringen har overvejelser om, hvordan princippet gennemføres, til transport- og energiministeren, og ministerens svar herpå
- 13 Spm. om – som teknisk bistand – at udarbejde et ændringsforslag, som begrænser anvendelsen af fleksible mekanismer til WWF's Gold Standard, til transport- og energiministeren, og ministerens svar herpå
- 14 Spm. om – som teknisk bistand – at udarbejde et ændringsforslag, der fastsætter et loft på 20 pct. for udenlandske kreditter, til transport- og energiministeren, og ministerens svar herpå
- 15 Spm. om, hvor stor en andel af Danmarks reduktionsforpligtelser der er eller forventes gennemført i 1990-2001, 2002 til dato, i perioden frem til 1. budgetperiode og i 1. budgetperiode 2008-12 samt andelen af hjemlige reduktioner heraf, til transport- og energiministeren, og ministerens svar herpå
- 16 Spm. om emissionen af CO₂, henholdsvis CO₂-ækvivalenter målt pr. indbygger for hvert af årene fra 1990 til dato i »Top 25« blandt verdens lande, til transport- og energiministeren, og ministerens svar herpå
- 17 Spm. om, hvordan det lovteknisk eller administrativt vil kunne sikres, at EU's medlemslande og EU samlet lever op til supplementaritetsforpligtelsen, til transport- og energiministeren, og ministerens svar herpå

Nogle af udvalgets spørgsmål til transport- og energiministeren og dennes svar herpå

Udvalgets spørgsmål og ministerens svar er optrykt efter ønske fra S, RV og SF.

Spørgsmål 9:

Vil ministeren fremsende en opdateret liste over statslige CDM- og JI-projekter samt oplyse, hvilke der opfylder kvalitetskriterierne i »Gold Standard«?

Svar:

Jeg har forelagt spørgsmålet for miljøministeren, der oplyser følgende:

»I Central- og Østeuropa er der indgået aftaler med fem konkrete JI-projekter, to i Rumænien og et hver i Bulgarien, Estland og Polen. Det første projekt i Rumænien handler om at udnytte savsmuld fra skovdrift i den rumænske energiforsyning i 5 byer i stedet for olie og naturgas. Det andet projekt i Rumænien omfatter udvidelse af forsyningen med geotermisk energi i to byer, hvor det erstatter hhv. kul- og gasfyret kraftvarme fra et gammelt nedslidt kraftvarmeværk og oliefyret fjernvarme.

Projektet i Bulgarien medfører, at gødningsfabrikken Agropolychim ved Sortehavskysten reducerer sit udslip af lattergas fra produktionen af kvælstofgødning. Lattergas er en kraftig drivhusgas med en virkning, der er 310 gange så stor som almindelig CO₂. Som et vigtigt led i kontrakten skal det overskud, som fabrikken opnår ved salget af CO₂-reduktionerne, bruges til at etablere et rensningsanlæg, der renser fabrikkens spildevand for kvælstof og fosfor. Fabrikkens spildevand er i dag en af de helt store kilder til forurening af Sortehavet med især kvælstof.

Projektet i Estland er en vindmøllepark. Der vil blive opført 13 vindmøller med en samlet kapacitet på 21,45 MW på en nedlagt sovjetisk missilbase i Türisalu uden for Estlands hovedstad Tallinn. Møllerne vil producere ren og vedvarende energi, der erstatter strøm produceret på Estlands olie-skiffer-fyrede kraftværker.

Projektet i Polen vil opsamle metangassen fra lossepladsen og fra rensningsanlæggets slambehandling i byen Zakopane. Gassen vil blive udnyttet i gasmotorer, der skal producere varme og el til byen.

Der er endvidere indgået tre kontrakter om indirekte køb af CO₂-kreditter gennem internationale kvotebanker og -fonde. Den første kontrakt er indgået med et samarbejde mellem konsulentfirmaet EcoSecurities og Standard Bank London (ESSB). Den anden kontrakt er indgået med den såkaldte Testing Ground facilitet under det nordiske miljøfinansieringsselskab NEFCO, og den tredje kontrakt er indgået med Verdensbanken. Der er endnu ikke identificeret konkrete projekter under kontrakterne med de internationale kvotebanker og -fonde.

Fire af de fem projekter, vi har indgået direkte kontrakter med, falder inden for de projektkategorier, som er omfattet af WWF's »Gold Standard«, mens projektet på gødningsfabrikken i Bulgarien falder uden for. De fire projekter etablerer vedvarende energiproduktion, der sikrer reelle besparelser i udledningen af drivhusgasser, og som bidrager til en bæredygtig udvikling i værtslandet.

Projektet på gødningsfabrikken vurderes også at være et godt klimaprojekt. Projektet sikrer en meget stor reduktion i udledningen af drivhusgasser, og betalingen for CO₂-kreditterne er med til at sikre, at der opføres et spildevandsrensningsanlæg.

Vedr. statslige CDM-projekter har jeg forelagt spørgsmålet for Udenrigsministeriet. Udenrigsministeriet oplyser, at der ikke på dette tidspunkt er indgået aftaler om køb af CO₂-kreditter fra CDM-projekter i udviklingslande, og der foreligger ikke godkendelser af projekter under udvikling.«

Spørgsmål 10:

Hvilke JI-projekttyper vil kunne iværksættes i Danmark, og vil ministeren oplyse kriterierne herfor?

Svar:

Som det fremgår af lovforslagets § 21 a, stk. 3, kan der kun igangsættes projekter i Danmark efter tilladelse fra miljøministeren. Loven angiver i § 21 a alene en afgrænsning af de projekttyper, som ikke kan godkendes.

Følgende JI-projekter kan efter lovforslaget ikke godkendes til iværksættelse i Danmark:

- Projekter, som ikke er i overensstemmelse med dansk klimastrategi.
- Projekter, der udføres af fysiske eller juridiske personer, som er hjemmehørende i Danmark.
- Projekter, der direkte eller indirekte begrænser drivhusgasudledninger fra produktionsenheder, der er omfattet af lov om CO₂-kvoter.
- Projekter, som er i strid med dansk lovgivning eller EU-retten.
- Projekter, der er i strid med internationale forpligtelser, herunder retningslinjer m.m. vedtaget i henhold til FN's klimakonvention og Kyotoprotokollen.
- Projekter, hvor ansøgeren ikke skønnes at have de fornødne tekniske eller økonomiske forudsætninger.

Miljøministeren kan efter forslaget til § 21 a, stk. 9, fastsætte nærmere regler for tilladelse efter bestemmelsen. Fastsættelse af sådanne regler vil efter sædvanlig praksis ske efter høring af berørte parter, herunder en orientering af Folketingets Enerkipolitiske Udvalg.

Spørgsmål 11:

Vil ministeren – eventuelt gennem en udtalelse i udvalgets betænkning – tilkendegive, at den danske godkendelsesordning, som vil blive udarbejdet af Miljøministeriet, vil være i overensstemmelse med principperne i »Gold Standard«?

Svar:

Jeg har forelagt spørgsmålet for miljøministeren, der oplyser følgende:

»Som det fremgår af mit svar på udvalgets spørgsmål 8, finder jeg WWF's »Gold Standard« for restriktiv. Der findes mange gode klimaprojekter, der ikke er omfattet af denne standard. Klimaprojekter skal godkendes efter FN-reglerne, som sikrer, at projekterne resulterer i reelle besparelser i udledningen af drivhusgasser.

Jeg vil derfor ikke begrænse den danske godkendelsesordning til projekter, der falder inden for »Gold Standard«.

Spørgsmål 12:

Hvordan fortolker regeringen supplementaritetsprincippet i Kyotoprotokollen, og har regeringen overvejelser om, hvordan princippet gennemføres, herunder hvilke virkemidler der kan bringes i anvendelse?

Svar:

Princippet om supplementaritet handler om, at vi i de industrialiserede lande skal gå foran og opfylde en væsentlig del af vores forpligtelser hjemme. Dermed demonstrerer vi vilje til at »fejfe for egen dør«, og vi baner vejen for den teknologiske udvikling, der er nødvendig for at løse klimaproblemet på længere sigt.

Miljøministeren har vedrørende fortolkning af supplementaritetsprincippet oplyst, at der ikke internationalt er en præcis fortolkning af supplementaritetskravet med en kvantitativ angivelse af, hvor stor en del af indsatsen der skal ske indenlandsk, og hvordan det præcist skal gøres op. Det giver derfor ikke mening at operere med en international fast kvantificerbar supplementaritetsforpligtelse. Den endelige vurdering af om det enkelte land overholder supplementaritetsforpligtelsen vil blive foretaget af FN's kommende såkaldte overholdelseskomite efter 2012, når de nødvendige oplysninger foreligger.

Miljøministeren har endvidere oplyst, at supplementaritetsprincippet vedrører reduktionsforpligtelserne i medfør af Kyotoprotokollen. Den nationale allokeringssplan for 2008-12 vil indeholde en redegørelse for, hvilke tiltag Danmark vil gennemføre for at opfylde reduktionsforpligtelsen. Et af de hensyn, der vil indgå i overvejelserne, er supplementaritetsforpligtelsen. Kvoteallokeringsplanen skal gennemføres ved en ændring af CO₂-kvoteloven, hvor der også vil skulle tages stilling til spørgsmålet om et loft for anvendelsen af JI og CDM. Regeringen undersøger p.t. de nærmere aspekter vedrørende EU kvoters status i forhold til supplementaritetsforpligtelsen.

Miljøministeriets rapport om den historiske klimainsats konkluderer, at den globale effekt af de betragtede tiltag siden 1990 vil give anledning til CO₂-reduktioner på 20,6 mio. tons/år i 2008-2012 alt andet lige. Desuden konkluderer rapporten, at effekten i forhold til Danmarks Kyoto-målopfyldelse vil være 15,6 mio. tons/år. Rapporten dokumenterer dermed, at Danmark dermed allerede har gjort en væsentlig indsats herhjemme og samtidig været med til at drive teknologiudviklingen fremad.

Det er regeringens mål, at den danske klimainsats skal være omkostningseffektiv. Det indebærer, at der ikke lægges unødige begrænsninger på anvendelsen af kvoter i CO₂-kvotesystemet til opfyldelse af Danmarks internationale klimaforpligtelser. EU-kvotedirektivet betyder, at Danmark er forpligtet til fri handel med kvoter indenfor EU.

På grund af drivhusgassernes globale karakter er det underordnet, hvor reduktionerne finder sted. Udledningen fra de kvotedækkede sektorer og dermed miljøvirkningen for perioden 2008-12 er således bestemt af den samlede kvote for alle EU-landene.

I forbindelse med fastlæggelsen af kvoteallokeringsplanen for 2008-12 er der ingen tvivl om, at der vil skulle ske en væsentlig stramning i tildelingen af gratis kvoter. Miljøministeriet er herudover ved at gennemgå virkemidler og potentialer uden for de kvotebelagte sektorer. Iværksættelsen af yderligere virkemidler vil blive vurderet samlet som grundlag for den næste allokeringssplan for perioden 2008-2012.

Der er således ingen tvivl om, at Danmark – uafhængigt af afklaringen af de nærmere aspekter af supplementaritetsprincippet – vil leve op til formålet med supplementaritetsforpligtelsen i forbindelse med opfyldelsen af Kyotoforpligtelsen.

Spørgsmål 15:

Vil ministeren oplyse, hvor stor en andel af Danmarks reduktionsforpligtelser der er eller forventes gennemført i 1990-2001, 2002 til dato, i perioden frem til 1. budgetperiode og i 1. budgetperiode 2008-12 samt andelen af hjemlige reduktioner heraf?

Svar:

Miljøministeriets rapport om den historiske klimaindsats konkluderer, at den samlede effekt af de betragtede tiltag implementeret i perioden 1990-2001 vil give anledning til CO₂-reduktioner på 20,6 mio. tons/år i 2008-2012. Desuden konkluderer rapporten, at effekten på dansk grund, og dermed effekten i forhold til Danmarks målopfyldelse vil være 15,6 mio. tons/år.

Rapporten dokumenterer dermed, at Danmark allerede har gjort en væsentlig indsats for at reducere udslippet af CO₂ gennem indenlandske tiltag, og dermed også for at leve op til vores forpligtelser i henhold til Kyotoprotokollen.

Grundlaget for opfyldelsen af klimaforpligtelsen er regeringens klimastrategi. Den kommende allokeringsplan for 2008-12 vil gøre rede for den samlede opfyldelse af klimaforpligtelsen i 2008-12 med hensyn til kvotetildeling og øvrige virkemidler. Hovedvirkemidlet for den resterende del af Danmarks klimaindsats vil være EU's CO₂-kvoteordning.

I den danske allokeringsplan for perioden 2005-7 er den forventede udledning og indsats i denne periode beskrevet. Uden kvoteordningen forventes Danmarks samlede udledninger i 2005-7 at ligge på 78,3 mio. ton CO₂ om året, heraf 39,5 mio. tons indenfor de kvotebelagte virksomheder. Allokeringsplanen fastlægger, at der i alt gennemsnitligt kan tildeles og sælges 33,5 mio. gratiskvoter om året. Det giver en reduktion i forhold til de forventede udledninger for de omfattede virksomheder på knap 6 mio. tons CO₂ om året.

EU-kvoterne betyder, at Danmark er forpligtet til fri handel med kvoter indenfor EU. Udledningen fra de kvotedækkede sektorer og dermed miljøvirkningen er således bestemt af den samlede kvote for alle EU-landene. Derfor kan den faktiske CO₂-udledning i Danmark vise sig at blive både større eller mindre end de tildelte kvoter til danske virksomheder. På grund af drivhusgassernes globale karakter er det underordnet, hvor reduktionerne finder sted.

Regeringen skal senest sommeren 2006 sende allokeringsplanen for 2008-12 til EU-Kommissionen. Der kan ikke på nuværende tidspunkt siges noget præcist om, hvor mange gratiskvoter, der vil blive uddelt i 2008-12. Men Danmarks meget ambitiøse klimaforpligtelse, må forventes at føre til, at kvoterne for 2. periode blive strammere, end det vi har uddelt i 1. periode.

Spørgsmål 16:

Kan ministeren oplyse emissionen af CO₂, henholdsvis CO₂-ækvivalenter målt pr. indbygger for hvert af årene fra 1990 til dato i »Top 25« blandt verdens lande?

Svar:

Under FN's Klimakonvention er industrilandene forpligtede til at aflevere årlige opgørelser af drivhusgasudledningerne. Disse oplysninger er tilgængelige på Klimakonventionens Sekretariats hjemmeside (ghg.unfccc.org), hvor sekretariatet endvidere har foretaget en sammenstilling af oplysningerne. For udviklingslandenes vedkommende fremgår disse oplysninger af nationale kommunikationer, som landene dog ikke er forpligtede til at aflevere. Det er derfor ikke muligt at lave en sammenstilling af drivhusgasemissionen pr. indbygger for alle verdens lande.

Tabellen nedenfor er fra IEA's landestatistik, der dog kun angiver emissioner fra fossile brændsler og ikke fra de øvrige drivhusgasser.

Seneste udgave af IEA's statistik på området er udgivet i 2004, og har data til og med 2002. I overensstemmelse med kildematerialet er der opgivet data fra 1998-2002, samt for 1995 og 1990.

CO₂-emissioner fra fossile brændsler*, 1990-2002

»Top 25« i emissioner pr. indbygger globalt, (enhed: ton CO₂ pr. indbygger)

Land	1990	1995	1998	1999	2000	2001	2002
1. Qatar	28,91	55,54	57,25	57,13	59,99	40,99	45,18
2. F. Arabiske Emirater	23,86	25,90	28,58	28,35	28,48	27,89	27,54
3. Kuwait	8,99	27,11	28,73	28,80	26,51	24,62	24,68
4. Bahrain	23,26	20,15	21,44	21,02	21,09	21,54	22,35
5. Luxembourg	27,39	19,95	16,77	17,28	18,32	19,03	20,80
6. USA	19,37	19,18	19,88	19,81	20,16	19,71	19,66
7. Gibraltar	6,73	14,74	16,46	16,53	17,30	17,86	18,08
8. Australien	15,12	15,39	16,91	17,00	17,08	17,52	17,36
9. Canada	15,53	15,71	16,42	16,63	17,19	16,75	16,93
10. Hollandske Antiller	15,16	15,18	15,49	15,14	15,23	15,08	15,72
11. Brunei	12,45	14,88	15,25	14,90	14,95	14,90	15,32
12. Saudi Arabien	10,86	11,51	12,57	12,73	12,90	13,29	13,75
13. Trinidad & Tobago	8,98	9,14	11,03	11,48	11,44	12,22	12,69
14. Finland	11,03	11,05	11,13	10,88	10,59	11,65	12,21
15. Tjekkiet	14,84	11,72	11,02	10,60	11,52	11,61	11,27
16. Holland	10,51	11,04	11,07	10,71	10,89	11,08	11,02
17. Belgien	10,72	11,19	11,78	11,38	11,57	11,63	10,90
18. Irland	8,63	9,06	10,23	10,59	10,86	11,19	10,86
19. Estland	16,05	11,16	11,53	10,79	10,58	10,82	10,54
20. Rusland	13,64	10,73	9,76	10,07	10,40	10,48	10,43
21. Taiwan	5,60	7,45	8,67	9,00	9,69	9,97	10,31
22. Oman	6,56	7,30	7,35	8,37	8,87	9,59	10,29
23. Tyskland	12,18	10,71	10,58	10,21	10,16	10,32	10,15
24. Singapore	9,45	10,78	10,46	9,93	9,37	10,00	10,01
25. Israel	7,21	8,49	8,98	8,98	9,37	9,72	9,53
26. Danmark	9,84	11,05	10,80	10,18	9,37	9,63	9,52

* Inklusive transportemissioner. Kilde: »CO₂ emissions from fuel combustion, 1971-2002«, International Energy Agency, OECD/IEA 2004.

Spørgsmål 17:

Hvordan vil det lovteknisk eller administrativt kunne sikres, at EU's medlemslande og EU samlet lever op til supplementaritetsforpligtelsen?

Svar:

Supplementaritetsforpligtelsen gælder for alle parter, der har påtaget sig en kvantitativ reduktionsforpligtelse under Kyotoprotokollen. Forpligtelsen gælder således såvel de enkelte EU-lande som EU samlet, da EU indgår som part i forhold til Kyotoprotokollen med en samlet reduktionsforpligtelse. Dog har Malta og Cypern ingen kvantificeret reduktionsforpligtelse og er derfor ikke omfattet af supplementaritetsforpligtelsen.

Det vil være et nationalt anliggende for medlemslandene at sikre, at forpligtelsen overholdes for det enkelte land.

Ændringsdirektivet, som implementeres ved lovforslag L 119, indeholder en bestemmelse om, at der fra 2008 skal fastlægges et nationalt loft for produktionsenhedernes anvendelse af projektkreditter under kvoteordningen. Loftet skal ifølge direktivets præambel bidrage til at opfylde supplementaritetsforpligtelsen. EU-kommissionen skal i forbindelse med godkendelsen af allokeringsplanerne for perioden 2008-12 påse, at medlemslandene lever op til denne bestemmelse.